

Surefza

– frezya... · 18 Mart 2013

yolların veremli dudakları
ölüm öpücüğü konduruyor yabancı şehirlere
mavi saçların inliyor surefza
gözyaşlarını biriktir pencerenin önüne koy
yuvasız kuşlar kursaklarını ıslatsın
üşüyen bakışlarıyla sev ürkütmeden
içinde büyümüş güvercinler kıskanmasın

zaman esir düşmeden duran saatlere
yakın aminler döküyorum duaların üstüne
uzaklarda ölme diye
gözlerine bulut sürmesi çekiyorsun
kirpiklerin yağmurun kızı
aynalar yalan söylerken kanıyorsun
ateşe ve suya

gömdüğün papatyaların ruhu damarlarına yayılıyor
olmayan sevgililer ve annen
tabutuna örtüler örtüyor
kirli
paçavra
uzaklardan seyrediyorsun genzine kaçan çocukluğunu
karabatakların kaderine yürüyor topuklu patiklerin
öksürdükçe burnundan geliyor dişiliğin

gözüne cinnet görünüyor cennet tutanakları
sokak başlarında yazılı isimlere aldanma
şiir kokan ellerinle arala yatağını kanatan rüyaları
yediğin toprakları kus ağlatanların avuçlarına
yeşil reçeteli aşkları alma koynuna
payına düşenden kaçarken
kapılırsın zifiri besleyen aydınlığın suyuna

sen
ben

ve dudaklarından göç etmiş mavi kelimeler
dut ağacına salıncak yapıp sallanacağız

ölü kelebekler kanat çırdığı zaman